

Audiotunnus

Pohjamudista pintaan: Tarinoita tasa-arvon syövereistä.

Lotta-Sofia Massenko

Me ollaan tällä hetkellä Helsingin Jakomäessä, ja meillä on vieraana räppäri Nea Neuroosi. Ja me lähdetään seuraavaksi kiertämään sulle tärkeitä paikkoja. Mihin me mennään tänään?

Nea Neuroosi, eli Nea Lappeteläinen

No käydään tossa koulun pihalla. Nyt me ollaan tässä ostarilla, voidaan käydä katsomassa vähän noita paikkoja, että missä on tullut vietettyä aikaa just nuorempana.

Lotta-Sofia Massenko

Sä sanoitkin tossa jo, että me ollaan nyt tässä Ärrän kulmalla niin sanoit, että tässä on vietetty paljon aikaa kavereiden kanssa, niin onks tää sulle kuinka merkityksellinen paikka?

Nea Lappeteläinen

Joo aina tossa tota Ärrän kulmalla, tossa on toi niin sanottu Itkumuuri, niin tossa me aina istuttiin sitten, meitä saattoi olla joku kaks kyt tyyppiä, räittiin maahan ja poltettiin tupakkaa, että perus nuorisolaiset.

Matleena Uusitalo

Sun musiikissa sä paljon käsittelet niinku lähiötä ja niiden oman alueen ihmisten sielunmaisemaa ja ongelmia. Kuinka paljon tää alue on vaikuttanut siihen musiikkiin, mitä sä teet?

Nea Lappeteläinen

No täältäähän se kumpuaa tosi paljon, että niinku, että täällä on paljon ihmiskohtaloita, että paljon päihteiden käyttöä. Täällähän on tyyliin Helsingin korkein työttömyysluku ollu jo pidempään ja paljon niinku kaikennäköistä on nähty. Että naapuri saattoi olla rikollinen tai päihteidenkäyttäjä, että joo.

Nea Lappeteläinen

Tullaan nytten tähän, tässä näkyy niinku perustat tossa tota samaa tommoista värikästä betonimuuria, niin siinä on ollut mun ala-aste, mitä ei enää ole. Sekin on purettu joku 6—7 vuotta sitten, homekoulu.

Lotta-Sofia Massenko

Sanoitkohan sä Rumban haastattelussa, että jo niinku ala-asteella sun sä olit porukoissa, joissa kuunneltiin paljon räppiä ja te tägäilitte kynillä pulpettiin ja tolleen. Niin mistä tää sun niinku kiinnostus räppiin on ylipäättään lähtenyt?

Nea Lappeteläinen

No kyllä se on, en mä oikein muista, et mistä se on lähtenyt. Kyllä se on, mä oon ollut niinku ekal luokalla, kun mä oon vaikka jotain Pikku G:tä kuunnellu, mut se nyt, kaikki kuunteli Pikku G:tä. Että sitten varmaan niinku just ala-asteella niinku nelosella, vitosella, ku pääs serkun niinku koneelle kuuntelee vaikka itse musiikkia, niin silloin alkoi hahmottua ja silleen muodostua se oma musiikkimaku.

Satunnainen tuttava

Onks kaikki hyvin?

Nea Lappeteläinen

Kaikki hyvin.

Lotta-Sofia Massenko, spiikki

Heti kun me oltiin lähdetty tuosta Ärrän kulmalta, niin ei päästy kauaskaan, kun öö jotkut juhlatunnelmissa olevat ihmiset tunnisti Nean ja tuli sitten juttelemaan todella pitkäksi aikaa meidän kanssa.

Satunnainen tuttava

Onks teillä kiire?

Nea Lappeteläinen

On.

Lotta-Sofia Massenko

Vähän.

Satunnainen tuttava

Oi anteeksi.

Nea Lappeteläinen

Ei mitään. Me jatketaan, moro.

Satunnainen tuttava

Samaa teille, moi.

Lotta-Sofia Massenko

Oliks se tuttu?

Nea Lappeteläinen

Kyl se oli joo.

Nea Lappeteläinen

Välillä musta tuntuu tietsä, mä en oo asunu johonkin, en mä tiedä viiteentoista vuoteen täällä, silti porukka tietää mun asioista vieläkin. Kaikki tietää kaikesta kaiken, joo.

Lotta-Sofia Massenko

Onko tää yhteisöllinen paikka?

Nea Lappeteläinen

No todellakin on. Että jotenkin sitä on aina palannut vaan, että mä oon asunut monta kertaa Jakomäessä. Et jotenkin kaikki tiet vievät Jakomäkeen.

Matleena Uusitalo

Miten sä näät, että millä tavalla tää paikka on muuttunut?

Nea Lappeteläinen

Joo tota. Miten mä ton, tai siis täällähän on kaikki talot remontoitu, tai silleen julkisivurempat ja saneerattu ja, et ne oli semmosia betonielementtitaloi. Tai tää oli todella harmaa paikka niinku sillon, mut tääl oli todella värikästä porukkaa. Ja ku mä mietin vaik silleen, kuin moni on lähteny korkeakouluun opiskeleen, niin ei mulle tuu silleen ihan kauheesti, et se on se toisen tason amis tai lukio ehkä käyty, jos sitäkään. Tai on tottakai niit poikkeuksii, mut ei se ollu sellanen kiintopiste tai päämäärä tääl. Niin et mulle se on, tai mä opiskelen täl hetkellä korkeakoulussa, silleen sanotaan, että ei ollu ehkä ihan bingokortissa, että jotenki selviytyis niinku tälleen akateemisesti. Tai koska mulle just toivotettiin sitä vaik just yläasteel, tai aina, et mä en ollu kauheen hyvä koulus.

Lotta-Sofia Massenko

Sanoks sulle opettajat tai opot tolleen? Tai ketä sulle sano noin?

Nea Lappeteläinen

No mä tota, mul on vähän tiäksä mun kiinnostus oli muussa, ku siinä koulunkäynnissä. Mä vaik lintsasin tosi paljon ja niinku, et ei mulle vaik ikinä sanottu, että sun kannattaa hakea lukioon, tai niinku. Enkä mä ikinä sit hakenukaan, et se ei ollu ees käytännössä vaihtoehto et joo, et ei ollu kauheen hyvä koulumenestys.

Lotta-Sofia Massenko

Nea, missä me ollaan tällä hetkellä?

Nea Lappeteläinen

Ollaan Jakomäen Las Palmasis, tääl Rutikalla. Tää on meidän ranta, rantsu ja biitsi ja tota, täällä on käyty lapsena uimassa mummon kanssa. Vähän vanhempana teininä sitten juotu alkoholia piilossa katseilta ja grillattu, tää on tärkeä paikka.

Matleena Uusitalo

Sä sanoit, että tää on semmoinen paikka, mitä niinku ihan jokainen ei tiedä, että paikalliset vaan osaa tulla tänne. Mikä, mikä tän paikan historia oli?

Nea Lappeteläinen

Tän paikan historia, tai niinku mitä mä oon ymmärtänyt, tossa on vieressä Fazerin tehdas, missä me käytiin muuten tyyliin joka kevät ja joka syksy kevätretkellä, koska me oltiin tässä vieressä koulussa. Mä oon käynyt siellä varmaan jonkun viistoista kertaa, mutta niin. Nää on jotain pohjavesilätköitä, että niinku kai siellä kuulemma saa ihan uida.

Legendat kertoo, että siellä on jotain kolmisilmäisiä rapuja ja, että tuolta mäen päältä on ajettu auto tonne lätäkköön ja siellä on kaikennäköistä, pyöriä, että jos haluaa päästä eroon jostain niin.

Nuorille tää tai musta tuntuu, että tää kyseinen paikka on valikoitunut sen takia, että tuolta on sit aina nähnyt, jos on tullut joku poliisit tai joku. Sit on voinut juosta tuonne metsään tai jotain vastaavaa, et sä näet niinku joka suuntaa tästä.

Matleena Uusitalo

Nea, sä et oo käyny täällä muutamaan vuoteen, niin miltä tuntuu palata tänne?

Nea Lappeteläinen

Kyllähän tää on todella nostalgista, jotenki tulee paljon muistoja mieleen ja tulee sellanen lämmin tunne.

Lotta-Sofia Massenko

Sä räppäät sun debyyttialbumin "Se mitä jäi jäljelle" Helsinki city cowgirl -biisissä Helsingistä ja sun suhteesta kaupunkiin ,ja sä oot sun Instagramissa kuvaillu Helsinkiä, että Helsinki on kylmä, karu ja kaunis. Niin miten sä kuvailisit Jakomäkeä?

Nea Lappeteläinen

Toi on hyvä kysymys. Tää on jotenkin, jotenki tää on niinku koti. Täältä on kaikki jotenkin lähtenyt tai silleen, ja tänne mä näköjään aina vaan palaan.

Että jotenkin mulla on semmoinen selittämätön kytkös tänne, tai niinku, vaikka mulla on tiiätsä jonkinnäköistä traumaa tän köyhyysstrauman myötä, mä en tuu ikinä enää muuttamaan tänne, mutta jotenkin jotenkin silti niinku nousee silleen tosi nostalginen fiilis ja silleen, että jotenkin silleen rakkaus Jakomäkeä kohtaan on kyllä.

Audiotunnus

Tämä on Radio Moreeni.